

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 12!! ΘΕΟΣΕΒΙΟΣ ΟΣΙΟΣ
ΑΡΣΙΝΟΪΤΗΣ & Η ΣΥΜΒΙΑ ΑΥΤΟΥ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 12!!

ΘΕΟΣΕΒΙΟΣ ΟΣΙΟΣ ΑΡΣΙΝΟΪΤΗΣ
& Η ΣΥΜΒΙΑ ΑΥΤΟΥ

(Χ. Μπούσιας)

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τό· ὕριε ἐκέκραξα,
ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.
Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἀρσινόης τὸν γόνον, Μελάνδρας βλάστημα, τῆς
νήσου Κύπρου κλέος, καὶ διάκοσμον θεῖον, Χριστοῦ τῆς
Ἐκκλησίας πανευλαβῶς, Θεοσέβιον Ὅσιον, καὶ τὴν
Συμβίαν τιμήσωμεν τὴν αὐτοῦ, μελωδήμασιν
εὐσχήμοσι.

Ἀμνῶν ποιμένα τὸν θεῖον, τὸν ἐν νεότητι, αὐτοῦ
ὁδοῦς Ὀσίων, πολιῶν ὀλοθύμως, βαδίσαντα καὶ πίστει
τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ σεπτοῦ Ἀρχιποίμενος, ἀκολουθήσαντα
τρίβοις τῆς ἀρετῆς, Θεοσέβιον τιμήσωμεν.

Τὴν τύποις θεῖαν Συμβίαν, τοῦ οὐρανόφρονος,
σεμνοῦ Θεοσεβίου, καὶ οὐσία τὴν νύμφην, τὴν ἄσπιλον
τοῦ Κτίστου καὶ Πλαστουργοῦ, παρθενίας ὡς ἔκτυπον,
ἐγκωμιάσωμεν πάντες χρεωστικῶς, μελιχραῖς ὠδαῖς
καὶ ἄσμασι.

Τῆς ἀκραιφνοῦς πολιτείας, εὐχῆς καὶ νήψεως, τὸν
ἐραστήν ἐκθύμως, Θεοσέβιον πάντες, ὡς πρόβολον
ἀγνείας καὶ ἀληθοῦς, εὐσεβείας τιμήσωμεν,
ἀναβοῶντες· πρεσβείας σου καὶ ἡμῶν, πάντων ἄγνισον
τὰ σώματα.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τῆς ἐγκρατείας καὶ σκληραγωγίας πόνοις
ὑποπιάζων τὸ σῶμα, τὸν σὸν νοῦν ἀνέτεινας πρὸς
Κύριον Θεοσέβιε Ὅσιε, ἀμιλλώμενος γὰρ τῇ ἀρετῇ τῇ
ἐκλεκτῇ σου Συμβία, ἴσων αὐτῇ ἐπάθλων ἔτυχες,
καταπατήσας τοῦ ἐχθίστου τὴν ἔπαρσιν. Αὐτοῦ καὶ
ἡμᾶς τῆς ἀπάτης ἐκλύτρωσαι, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν
μνήμην σου, πρεσβείαις σου πρὸς Κύριον.

αὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαίροις ὁ τὸν Θεόν, σεβόμενος καὶ πάντα, Αὐτοῦ
καλῶς τηρήσας, ἐντάλματα Μελάνδρας, κοσμητορ
Θεοσέβιε.

Στ.: Τίμιος ἐναντίον ὑρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
Αὐτοῦ.

Πόνων σου ἱερῶν, κονίστραν Ἀρσινόην, τὴν σὴν
πατρίδα δεῖξας, τὴν ἄνω Θεοσέβιε.

Στ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν ὑριον.

Κλέος ἐγκρατευτῶν, ἀκμῆς ἐν ἡλικίᾳ, ἐπράυνας τὰ
πάθη, σοῦ νεαροῦ σαρκίου, ἀσκήσει Θεοσέβιε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δέδωκας δαψιλῶς, ἰσχὺν Θεοσεβίῳ, ὀφρὺν πατῆσαι
πλάνου, Τριάς ὑπεραγία, Θεότης τρισυπόστατε.

αὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα Μαριάμ, πανσέπτων ὁμοζύγων, ἐνδόξου
ξυνωρίδος, εὐχαῖς τοῖς Σὲ ὑμνοῦσι, πανευλαβῶς
βοήθησον.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Νηστευτὴν ἐλεήμονα καὶ φιλάρετον, ἀμνῶν ποιμένα
ὀφθέντα, ἐν ἡλικίας ἀκμῆ, θεομύριστον ἀγνόητος
λευκάνθεμον, Ἀρσινοῖτην τὸν σεμνόν, Θεοσέβιον
πιστοί, τιμήσωμεν κατὰ χρέος, καὶ γὰρ πρεσβεύει
Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ταπεινώσεως πύργον ἀγνείας μέλαθρον, καὶ
παρθενίας ἐν γάμῳ, διὰ Νυμφίον Χριστόν, ἐκμαγεῖον
ἀνυμνήσωμεν κραυγάζοντες· ἢ σὺν συμβίῳ σου σεπτῶ,
ἐκουσίως ἀληθῶς, τηρήσασα παρθενίαν, τοὺς
λογισμοὺς τοὺς ἀτάκτους, ἡμῶν ἐξάγνισον πρεσβεΐαις
σου.

αἰ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ
σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε
λιμὴν καὶ Ἀπειρώγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν
σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν
ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τό· Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό·
ύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν τὰ
ἐξῆς Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Θεαυγῆ Θεοσέβιον, τὸν ἰσάγγελον ἄνθρωπον, τὸν ἐν
Ἀρσινόῃ εὐαρεστήσαντα, ἀσκητικοῖς κατορθώμασι,
νηστεία δεήσεσιν, ἐγκρατεία σαρκικῆ, χαμευνία καὶ
δάκρυσιν, τὸν Παντάνακτα, Ἰησοῦν Θεοσέβιον ἐκθύμως,
μελωδήσωμεν οἱ δῆμοι, ἐπιποθούντων τὴν θέωσιν.

Τὸ περίλαμπρον καύχημα, Ἀρσινόης τιμήσωμεν,
θεῖον Θεοσέβιον ὡς κοσμήτορα, διαγωγῆς ἐνθεώτατον,
ἀμέμπτου καὶ σέμνωμα, ἐγκρατείας καὶ εὐχῆς,
ἀνακράζοντες· Ὅσιε, σὺν Συμβία σου, τῇ σεμνῇ μὴ
ἐλλίπης εἰρηνεύων, σοὺς ἰκέτας καὶ εὐχαῖς σου,
ὁμονοεῖν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἐν ἀκμῇ τῆς νεότητος, σὺν τῇ θείᾳ Συμβία σου,
δρόμῳ ἐγκρατείας κατηκολούθησας, καὶ καθ' ἐκάστην
τηκόμενος, κλεινὸ Θεοσέβιε, ὡς κηρίον ἀληθῶς,
νυχθημέροις ἀσκήσεσι, στέφος εἴληφας, οὐρανόθεν
χρυσόπλοκον ἀφθάρτου, χαρμονῆς ἐν δόμοις δόξης,
καὶ αἰδίου τερπνότητος.

Ἐγκρατεία ἐκάθηρας, τὴν ψυχὴν Θεοσέβιε, καὶ
σταυρὸν ἀράμενος ἐπωμάδιον, κατηκολούθησας
βήμασι, Χριστοῦ σὺν Συμβία σου, γέρας Ἀρσινοϊτῶν,
καὶ προσκαίρου βιώσεως, ὡς ἀσώματος, τὴν ὁδὸν
διοδεύσας κατ' ἀξίαν, κληρονόμος ἀνεδείχθης, τῆς
ὑπὲρ νοῦν ὠραιότητος.

Ὡς φωστῆρα ὑπέρφωτον, τὸν φωτίζοντα πέρατα,
ἐναρέτου βίου σου φρουκτωρήμασι, καὶ ἀστραπαῖς
ἐγκρατείας σου, νῦν πάντες τιμῶμέν σε, καὶ λαμπρῶς
σὴν ἱεράν, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, Θεοσέβιε, ὁ ἀκμὴν
παριδῶν τῆς ἡλικίας, καὶ ἀσκήσας ἐν τῇ Κύπρω, ὡς
πολιὸς γέρων Ὅσιε.

Ἀρετὴν Θεοσέβιε, ἐπιμόνως ἐνήσκησας, σύμμαχον
πρὸς θέωσιν ἔχων Ὅσιε, τὴν θεοφόρον Συμβίαν σου,
μεθ' ἧς νῦν ἐν δώμασι, συγχορεύεις οὐρανῶν, καὶ
Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον, καὶ Παντάνακτα, δυσωπεῖς
ὑπὲρ πάντων ἐκτελούντων, τὴν ὑπέρφωτόν σου
μνήμην, τὴν ἐτησίαν ἐν ἄσμασι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀρνησάμενος τὰ τερπνὰ καὶ ἡδέα τῆς νεότητος, καὶ
ὑπὲρ τὴν ἀγάπην τῆς Συμβίας σου ἀγαπήσας τὸν
Κύριον, ἀμέμπτως Αὐτῷ ἠκολούθησας ἀσκητικῇ
πολιτείᾳ, ποιμὴν ἀλόγων προβάτων θειότατε Θεοσέβιε.
Σὺ γὰρ ἔξω κόσμου καὶ σαρκὸς γενόμενος, οἶάπερ

ἄγγελος ἐπολιτεύσω, καὶ τύπος γέγονας νοὸς καὶ
σώματος καθαρότητος. Διὸ νῦν τὰς ἀμοιβὰς τῶν πόνων
σου δρεπόμενος, μὴ διαλίπης σὺν τῇ Συμβίᾳ σου
Χριστῷ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ
τελούντων, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

αὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ
ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ
Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς
Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς
ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ
εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι
φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε,
σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.**

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. η', 1-11).

Υἱέ, σὺ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι
ὑπακούσῃ· ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστίν, ἀνὰ
μέσον δὲ τῶν τρίβων ἔστηκε. Παρὰ γὰρ πύλαις
δυναστῶν παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται. Ὑμᾶς, ὧ
ἄνθρωποι, παρακαλῶ καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς
ἀνθρώπων. Νοήσατε ἄκακοι πανουργίαν, οἱ ἀπαίδευτοι
ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ

ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά, ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ
φάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη
ψευδή. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ
στόματός σου, οὐδὲν ἐν αὐτῷ σκολιὸν οὐδὲ
στραγγαλιῶδες· πάντα ἐνώπια τοῖς συνιούσι καὶ ὀρθὰ
τοῖς εὐρίσκουσι γνώσιν. Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ
ἀργύριον καὶ γνώσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον.
Κρείστων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον
οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (κεφ. α', 1-10)

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνη οἱ κρίνοντες τὴν γῆν,
φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν
ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν, ὅτι εὐρίσκεται τοῖς
μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ
ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν
ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμη ἐλέγχει ἄφρονας.
Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία,
οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέω ἁμαρτίας, ἅγιον
γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον καὶ
ἐπαναστήσεται, ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων καὶ
ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ
πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἀθρώσει βλάσφημον ἀπὸ
χειλέων αὐτοῦ, ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ Μάρτυς ὁ Θεὸς
καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς, ὅτι πνεῦμα
Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ
πάντα γνώσιν ἔχει φωνῆς. Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος
ἄδικα οὐδεὶς μὴ παροδεύσῃ αὐτόν ἐλέγχουσα ἡ δίκη.
Ἐν γὰρ διαβουλίῳις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ

αὐτοῦ ἀκοή πρὸς Κύριον ἤξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ, ὅτι οὓς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Δ' . 7-15).

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Λιτή. Ἦχος α'.

Ἀσκητικῶς ἀγωνιζόμενος ἐν Ἀρσινόῃ, τὰς νάπας αὐτῆς καὶ τοὺς λειμῶντας ἠγίασας, τοῖς ποιμενικοῖς σου ἰδρῶσι καὶ τοῖς δάκρυσιν Θεοσέβιε Ὅσιε. Σὺ γὰρ θείαις ἀναβάσεσιν Θεῷ ἀναγόμενος, τοὺς δερμαρτίνους χιτῶνας ἀπεξεδύσω, καὶ ἐνεδύσω στολὴν παρθενικὴν εἰς αἰῶνας διαμένουσιν ἀφθαρτον. Καὶ νῦν Χριστῷ

παριστάμενος, καὶ σὺν τῇ Συμβίᾳ σου Ἀγγέλοις
συνευφραϊνόμενος, μὴ παύση πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν
τιμώντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος β'.

Ἀγωνιζόμενος ἐν ἐγκρατεία καὶ προσευχῇ
νυχθημέρῳ, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας ποιμὴν Ἀρσινόης
θειότατε Θεοσέβιε. Καὶ τὴν ψυχὴν ζώσας ἀναβάσεσι
θείαις, μετὰ μέθεξιν ἐθεώθης πρότυπον ἀρετῆς
γενόμενος. Διὸ τὴν σὴν πανέορτον μνήμην
ἐπιτελοῦντες, σὲ μεγαλύνομεν μελωδίαις μελιρρύτοις,
καὶ Χριστὸν δοξάζομεν τὸν ἐνισχύσαντά σε, πρὸς
ἀρετῆς ἀπόκτησιν καὶ μετοχὴν τῆς αἰδίου
μακαριότητος.

Ἦχος γ'.

Τὸν κοινῇ μετὰ τῆς αὐτοῦ Ὁσίας Συμβίας συναινέσει,
ἀσκητικὸν ὁδεύσαντα στάδιον, καὶ πολιὰν ἐπιδείξαντα
φρόνησι ἐν νεαρᾷ ἡλικία, Θεοσέβιον τὸν ἐγκρατευτὴν
ἐγκωμιάσωμεν κράζοντες· ὁ ἰσαγγέλωσ ἐν Ἀρσινόῃ
πολιτεύσαμενος, καὶ παριδῶν πᾶσαν ἔνυλον σχέσιν διὰ
Χριστοῦ ἀγάπησιν, ἀξιόυς ἡμᾶς ποιήσον εὐχαῖς σου,
τῆς σὺν σοὶ ἐν οὐρανοῖς ἀγαλλιάσεως.

Ἦχος δ'.

Τὴν πτωχείαν τοῦ Ἰησοῦ εὐσεβῶς ἐπιποθήσας, καὶ τὴν νέκρωσιν Αὐτοῦ ἐνδυσάμενος, ὡς πάροικος ἐν τῇ σῇ πατρίδι ἐπολιτεύσω, τῆς σαρκὸς μηδόλως πρόνοιαν ποιούμενος, καὶ προορώμενος τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀγαθῶν τὴν θέαν, τῶν ἠτοιμασμένων τοῖς Χριστὸν ἀγαπῶσι Θεοσέβιε Ὅσιε, ἐπιδείξας οὖν πᾶσι σὺν τῇ σῇ Συμβίᾳ, τὸν κεκρυμμένον ἐν σοὶ πλοῦτον τῆς πνευματικῆς ἀγάπης, ἀπῆλθες τῷ Παμβασιλεῖ αἰωνίως συνεῖναι, καὶ πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑπὲρ των ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸ ἱερόν ζεῦγος τῶν θεοφόρων Ὁσίων, Θεοσέβιον καὶ τὴν αὐτοῦ Συμβίαν, ὡς συζύγων πρότυπα καὶ παρθενίας ἀρχέτυπα, τῶν εὐσεβούντων τὰ συστήματα ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν. Καταλιπόντες οὖν ἡμῖν φήμην ἰσουρανίου ξυνωρίδος, τὴν τὰ ἄνω φρονοῦσαν καὶ ζητοῦσαν, καὶ παιδεύουσαν ἡμᾶς οἰκείῳ παραδείγματι, οὐρανοπολίται γεγόνασι, καὶ πρεσβευταὶ ἡμῶν θερμότατοι πρὸς Κύριον.

αἱ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα Σὲ δοξάζομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ὁ τῶν ποιμένων φωστήρ, ὁ θεοφόρος καὶ
ἀπλοῦς καὶ φιλόσιος, κοσμήτωρ τῆς Ἀρσινόης,
Μελάνδρας θεῖος βλαστός, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, φέγγος
ἄδυτον, σεπτὲ Θεοσέβιε, ὁ ἀπαύστως εὐχόμενος, καὶ
καταστήσας, ἑαυτὸν οἰκητήριον, θείου Πνεύματος, καὶ
σεπτὸν ἐργαστήριον, σκληραγωγίας νήψεως, καὶ ἤθους
πανσέβαστε, ὅθεν τῆς σῆς ἐγκρατείας, τὰ ἱερὰ
κατορθώματα, ἐκθύμως ὑμνοῦντες, σὰς αἰτούμεθα
προσβείας, πρὸς βίον κρείττονα.

Στ.: Τίμιος ἐναντίον ὑρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
Αὐτοῦ.

Χαίροις, ἡ τῶν Ὁσίων дуάς, τῆς ἐγκρατείας θησαυρὸς
Θεοσέβιε, καὶ θεία αὐτοῦ Συμβία, ἡ συναινέσει κοινῇ,
βίον ἀρνηθεῖσα, τρυφηλότητος, καὶ γάμου
τερπνότητος, ἃς ἠυλόγησε Κύριος, ἵνα τὸν δρόμον, τῆς
ἀγνείας τὸν δύσβατον, θεία χάριτι, διανύση
πανεύφημε, ζευγος σεμνὸν καὶ τίμιον, ἀγάπη
συνδούμενον, πνευματικῇ τῇ ἀρρήκτῳ, ἐνούση πάντα
χριστάνυμον, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν ὑριον.

Μνήμην τὴν σὴν τελοῦμεν λαμπρῶς, Ἀρσινοῖτα
Θεοσέβιε Ὅσιε, ἀσκήσει συντονωτάτη, καὶ ἐγκρατεία
πολλῇ, βίωσιν ἐν Κύπρῳ, τὸν ἀνύσαντα, σαφῶς ὡς

ἰσάγγελος, ἀρετῶν θεῖον σκῆνωμα, τῆς ἀπαθείας,
θεοκίνητον ὄργανον, καὶ πολύφορον, δένδρον χάριτος
Πνεύματος, Ὅπερ καρὸν ἐξήνεγκεν, ἀλήκτου
τερπνότητος, πρὸς γλυκασμὸν τῶν ζητούντων, Αὐτοῦ
Ἐδὲμ ἐν σκηνώμασι, σοφὴ ἀπολαῦσαι, καὶ Ἀγγέλων
συγχορεῦσαι, σεπτοῖς συντάγμασι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε πιστοὶ ζηλωταὶ τῶν κατορθωμάτων, πρὸς
ὀλοκλήρωσιν καὶ θέωσιν Θεοσεβίου τοῦ Ὁσίου,
χαρμονικῶς αὐτὸν ὑμνωδίας καταστέψωμεν. Οὗτος
γὰρ παρθένος ὢν τοῖς λογισμοῖς καὶ τῷ σώματι, τὸν
γάμον συναινέσει τῆς αὐτοῦ Συμβίας, εἰς πνευματικὸν
ἀνεβίβασε μυστήριον, σάρκα καὶ φρόνησιν μίαν μετ'
αὐτῆς ἔχων, τὴν σάρκα Χριστοῦ, ἧς μέλη ἐσμὲν οἱ
κοινωνοῦντες, Αὐτοῦ τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος, καὶ
νῦν τὸ τοῦ προσώπου Αὐτοῦ κάλλος οὗτος θεώμενος,
ἀδιαλείπτως πρεσβεύει τοὺς λογισμοὺς ἡμῶν ἀγνίσαι,
καὶ χαρᾶς ἀξιῶσαι τῶν καθαρῶν τὴν καρδίαν τῆς ὑπὲρ
ἔννοιαν.

αἱ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως
συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν
οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἢ πᾶσι
χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς
ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας
ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Νηστευτὴν ἐλεήμονα καὶ φιλάρετον, ἀμνῶν ποιμένα
ὀφθέντα, ἐν ἡλικίας ἀκμῇ, θεομύριστον ἀγνότητος
λευκάνθεμον, Ἀρσινοῖτην τὸν σεμνόν, Θεοσέβιον
πιστοί, τιμήσωμεν κατὰ χρέος, καὶ γὰρ πρεσβεύει
Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ταπεινώσεως πύργον ἀγνείας μέλαθρον, καὶ
παρθενίας ἐν γάμῳ, διὰ Νυμφίον Χριστόν, ἐκμαγεῖον
ἀνυμνήσωμεν κραυγάζοντες· ἢ σὺν συμβίῳ σου σεπτῶ,
ἐκουσίως ἀληθῶς, τηρήσασα παρθενίαν, τοὺς
λογισμοὺς τοὺς ἀτάκτους, ἡμῶν ἐξάγνισον πρεσβεΐαις
σου.

αἱ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ
σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε
λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν
σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν
ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον
Σου Σωτήρ.

Νεότητος ἀκμῆς, μὴ φεισάμενος Πάτερ, καὶ πάσας
τὰς ὀρμάς, τῆς σαρκὸς καταστείλας, συντόνοις
ἀσκήσεσιν, ἔχων πρόθυμον σύμμαχον, τὴν Συμβίαν
σου, ἣτις κανὼν ἐγκρατείας, ἀκριβέστατος, ὥφθη
ἐτέλεσας βίον, καλῶς Θεοσέβιε.

Δόξα. αἱ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀκένωτος πηγὴ, θαυμασίων ὑπάρχεις, Παρθένε
ἀγαθή, καὶ ἀστείρευτος κρήνη, Σῶν δούλων ἰάσεων,
τῶν πιστῶς προσφευγόντων Σοι, καὶ ἐν ἄσμασι,
μεγαλυνόντων Σε πόθῳ, καὶ τὸν Τόκον Σου,
δοξολογούντων ἀπαύστως, καρδίαις καὶ χείλεσι.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ
προκατάλαβε.

Μελάνδραν ἠγίασας τῶν σῶν ιδρώτων ῥοαῖς, καὶ
πᾶσιν ἐφαίδρυνας τὴν Ἀρσινόην σεπτοῖς, ἀσκήσεως
πόνοις σου, ὅθεν ἀξιοχρέως, Θεοσέβιε πάντες, μνήμην
σου τὴν ἀγίαν, οἱ χοροὶ εὐσεβούντων, τελοῦντες σὰς
ἀόκνους εὐχάς, ἀπεκδεχόμεθα.

Δόξα. αὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαυμάσια τὰ Σὰ ἀνερμήνευτα πέλει, παρθένος
ἀληθῶς πῶς ἐκύησας Λόγον, Θεοῦ καὶ παρέμεινας,
μετὰ Τόκον πανάμωμε, ἀπειρόγαμε, παρθένος ὡς πρό
τοῦ Τόκου, ἀνακράζοντες· Σὲ μεγαλύνομεν πόθῳ,
ᾠδαῖς πανευσχήμοσι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν
ὠραιότητα.

Τὸν διοδεύσαντα, στενήν καὶ δυσβάτον, ὁδὸν
ἀσκήσεως, ἐν τῇ νεότητι, αὐτοῦ Μελάνδρας τὸν
βλαστὸν καὶ καύχημα Ἀρσινόης, πάνυ Θεοσέβιον,
παρθενίας τὸ μάργαρον, καὶ εὐχῆς τὸν πρόβολον
καθηκόντως τιμήσωμεν, βοῶντες ἐκ ψυχῆς καταλύξει·
Χαῖρε Ὀσίῳν κοσμιότης.

Δόξα. αὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου, ψυχὴν καταύγασον, φωτὶ τῆς
χάριτος, τοῦ θείου Τόκου Σου, ἀγνή Παρθένε Μαριὰμ
ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν
ἀπείρων πταισμάτων μου, ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν ἡμέρᾳ
τῆς Κρίσεως, καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ Σοι· Χαῖρε ἡ
Κεχαριτωμένη.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου

Προκείμενον: *Τίμιος ἐναντίον ὑρίου ὁ θάνατος τοῦ
Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Στ.: *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν ὑριον.*

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν (Λουκᾶ στ', 17-23): *Τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινῶ... Ζήτει τῇ
Παρασκευῇ τῆς β' ἑβδομάδος.*

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τῶν Σῶν Ὁσίων...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Τὰ τῶν Ἀγγέλων ἐν οὐρανοῖς Τάγματα, σὺν τοῖς
χοροῖς τῶν ἀσκήσει Θεῶ εὐαρεστησάντων Ὁσίων,
εὐφραίνονται ἐν πόλῳ δόξης, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν
ἰσαγγέλων πολιτευσαμένων, Θεοσεβίου καὶ τῆς αὐτοῦ
Σμβίας. Αὐτοῖς συναγάλλονται καὶ ἀνθρώπων ἐπὶ γῆς

σύλλογοι, τιμῶντες τοὺς ἐπουρανίους ἀνθρώπους καὶ
ἀσκητὰς τῆς Ἀρσινόης, ὧν τὰς λιτὰς ἀπεκδέχονται
πρὸς ἀρετῆς τελείωσιν.

**Εἶτα οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ὁσίων, οὗ
ἢ ἀκροστιχίς: Θεοσέβιον καὶ τὴν αὐτοῦ ὕμνῳ Συμβίαν.
X.**

᾿ ἰδὴ α'. ᾿Ηχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Θεοῦ φίλον γνήσιον, καὶ παρθενίας τὸν σύννοικον,
Μελάνδρας τὸ βλάστημα, καὶ Ἀρσινόης σεπτόν,
Θεοσέβιον, κοσμήτορα ὡς εὐχος, πολύτιμον πίστεως,
ἐγκωμιάσωμεν.

Εὐτόλμως νεότητος, κάλλος ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν,
καὶ γάμου ἡδύτητα, διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν,
ἀρνησάμενον, ὁμοῦ σὺν τῇ Συμβίᾳ, αὐτοῦ Θεοσέβιον,
ὕμνοις τιμήσωμεν.

Οὐράνιε ἄνθρωπε, ὁ ἐκ Μελάνδρας ὀρμώμενος, καὶ
ὥσπερ ἀσώματος, βιώσας τοῦ Λυτρωτοῦ, κατηξίωσαι,
ἰδεῖν μορφῆς τὸ κάλλος, προσώπου τὸ ἄρρήτον, σὺν τῇ
Συμβίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Συνέσεως σκήνωμα, καὶ παρθενίας κειμήλιον, ἀγνή
ἀειπάρθενε, τοὺς Σὲ ὑμνοῦντας πιστῶς, καὶ
δοξάζοντας, τὸν ἄχραντὸν Σου Τόκον, χαρᾶς
καταξίωσον, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν.

ἴδῃ γ'. Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους.

Ἐχθρὸν θριαμβεύσας παλαμναῖον, ἀσκήσει συντόνω
καὶ εὐχῆ, σαρκίου κατέτηξας, ὀρέξεις Θεοσέβιε, καὶ
παρθενίας πέφηνας, σὺν τῇ Συμβίᾳ θησαύρισμα.

Βλαστὸν τῆς Μελάνδρας τὸν ὠραῖον, τιμήσωμεν
ὑμνοῖς μελιχροῖς, τὸν βόσκοντα τὰ πρόβατα, καὶ
ἀκλινῶς εὐχόμενον, ἐν καταλύξει Ὅσιον, θεοειδῆ
Θεοσέβιον.

Ἴλὺν τῶν παθῶν ἀποτινάξας, καὶ ῥεῖθροις καθάρας
σὴν ψυχὴν, καὶ σῶμα Θεοσέβιε, δακρῶν καὶ ἰδρώτων
σου, σὺν τῇ κλεινῇ Συμβίᾳ σου, ὠφθης ἐκσφράγισμα
νήψεως.

Θεοτοκίον.

Ὁσίου Θεοσεβίου εὐχος, καὶ θείας Συμβίας τῆς
αὐτοῦ, Θεογεννήτορ ἔκτυπον, τοὺς ἑαυτοὺς
τηρήσαντας, ἀγνοὺς θερμαῖς ἐντεύξεσιν, τήρει ἡμᾶς ἐν
ἀγνότητι.

ἀθισμα. Ἦχος δ'. ἀτεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὸν σεβόμενον Θεοῦ, τὰς ἐντολὰς ἀπὸ παιδός,
Θεοσέβιον λαμπρῶς, ἀνευφημήσωμεν πιστοί, σὺν τῇ
πανάγνω Συμβία αὐτοῦ βοῶντες· κλέος ἀσκητῶν,
θεοτίμητον, ὃ ἐν τῇ ἀκμῇ, τῆς ἡλικίας σου,
καταμαράνας σώματος σκιωτήματα, τοῦ χοϊκοῦ σου
ίκέτευε, Χριστὸν τηρῆσαι ἐν παρθενία, τοὺς τιμῶντας
τὴν μνήμην σου.

Δόξα. αἰ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀκατάφλεκτον πυρί, Βάτον κατειδέ Σε Μωσῆς, ἐν
Σινᾷ Μητέρ Θεοῦ, ὅλον Θεότητος τὸ πῦρ, ἐν μήτρᾳ
φέρουσα θεία Σου καὶ πανάγνω, καὶ ὡς ἀληθῶς,
ἀκατάφλεκτος, μείνασα σεμνή, διὸ τιμῶντές Σε, ἐν
κατανύξει ψυχῆς ἀνακράζομεν· Θεοκυῆτορ ὑπέραγνε,
πυρός με ῥῦσαι τοῦ αἰωνίου, τὸν πιστῶς Σοι
προστρέχοντα.

ἰδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νόμῳ βίον σου ῥυθμίζων, τοῦ Θεοῦ Θεοσέβιε, ἀρετῆς
ἐργάτης, ὡς καλὸς ἐγένου ὑπόδειγμα, τῶν εὐσεβῶς ζῆν
θελόντων καὶ ἀρχέτυπον, ἐν νεότητι, τῶν ἐκζητούντων
τὴν θέωσιν.

Κατ' ἐχθροῦ ἐν Ἀρσινόῃ, τοῦ πτερνίζοντος μέροπας,
ἀνδρικῶς τρισμάκαρ, ὄντως ἠγωνίσω οὐ φρύαγμα, τὸ
ἐπηρμένον σοῖς πόνοις κατεπάτησας, Θεοσέβιε,
ἀγνείας πάμφωτον μέλαθρον.

Ἀρσινόῃ ἐγκαυχᾶται, τοῖς σπαργάνοις σου Ὅσιε, καὶ
τῇ σῆ ἀσκήσει, δι' ἧς κληρονόμος θειότατος, τῆς
οὐρανῶν Βασιλείας ὤφθης ἄριστε, Θεοσέβιε, τῆς
ἐγκρατείας διάκοσμε.

Θεοτοκίον.

Ἰκεσίαις Σου ἐνθέρμοις, πρὸς Υἱόν Σου τὸν
πάνσεπτον, Κεχαριτωμένη, ἄφεςιν τοῖς δούλοις σου
δώρησαι, Θεοσεβίου λιταῖς τοῦ οὐρανόφρονος, καὶ
δεήσεσιν, αὐτοῦ Συμβίας τῆς σώφρονος.

᾿ *ιδὴ ε'.* Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοὺς πόνους γεραίροντες, οὐς ἔτλης Θεοσέβιε, δι'
ἀγάπην τοῦ ἀγωνοθέτου, Χριστοῦ ἐφέσει, ὅλη ψυχῇ

σου καλῶς, σὺν τῇ σῇ Συμβία εὐλαβῶς, κράζομεν·
ὑπέραγνον, ζεῦγος χαῖρε καὶ πάνσεμνον.

Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῦ θείου ἐπεσκίασεν,
ἄμφω σε θεόφρον νεανία, σὺν σῇ Συμβία, τῇ ἐκλεκτῇ
δαψιλῶς, καὶ πάντων προσύλων καὶ φθαρτῶν,
ὑπερόπτας ἔδειξε, καὶ ταμεῖα χρηστότητος.

Νεότητος Ἄγιοι, τὸ κάλλος ἀπηρνήσασθε, καὶ
κατεπατήσατε σαρκίου, ὀρέξεις πάσας, ὡς πολιοὶ
ἀσκηταί, σὺν τῇ σῇ Συμβία θαυμαστέ, μάκαρ Θεοσέβιε,
Ἄρσινόης σεμνώματα.

Θεοτοκίον.

Ἄγνείας ἀπαύγασμα, Θεογεννήτορ Δέσποινα, ταῖς
λιταῖς Ὀσίων ὑπεράγνων, Θεοσεβίου, καὶ τῆς Συμβίας
αὐτοῦ, ἡμᾶς ἐν ἀγνείᾳ ἀκραιφνεῖ, τήρει τοὺς ἐκάστοτε,
μελωδοῦντάς Σε ἄσμασι.

ἴδῃ στ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ὑμνοῦντες πόθῳ τὴν μνήμην σου, τὴν πάνσεπτον
σοφὲ Θεοσέβιε, πιστῶς βοῶμέν σοι· σὺν τῇ Συμβία σου
πρέσβευε, τῇ ἐκλεκτῇ Κυρίῳ, ὑπὲρ προσφύγων σου.

Τὸν νοῦν ὑψῶν πρὸς τὸν Ὑψιστον, νυκτί τε καὶ
ἡμέρα ἐνέκρωσας, σαρκὸς τὸ φρόνημα, καὶ ὥσπερ
μέροψ ἀσώματος, ἐβίωσας Ὁσίων, φῶς Θεοσέβιε.

Ὁσίων ζευγος θεόφιλον, ὁδὸν ἡμῖν λαμπρὰν
ἐπιγνώσεως, καὶ τοῦ Παντάνακτος, εὐαρεστήσεως
ἔδειξας, Συμβία σου σὺν θείᾳ, ὦ Θεοσέβιε.

Θεοτοκίον.

Ὑψίστου Μητὲρ Πανάχραντε, ἀγνείας
εὐπρεπέστατον σκηνῶμα, ἀγνοῦς τοὺς δούλους Σου,
τήρει ἀεὶ Θεοσέβιον, καὶ τὴν αὐτοῦ Συμβίαν, τοὺς
μακαρίζοντας.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Θεὸν τοὺς σέβοντας ἐν ῥήμασι καὶ πράξεσι, καὶ
παρορῶντας τὴν νεότητα ὡς πρόσκαιρον, Ἀρσινόης
εὐφημήσωμεν τοὺς Ὁσίους, Θεοσέβιον εὐχῆς ὡς
ἐργαστήριον, καὶ αὐτοῦ Συμβίαν στῦλον ὡς ἀγνότητος,
πόθῳ κράζοντες· Χαῖρε ζευγος θειότατον.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελοι σαρκοφόροι, Θεοσέβιε μάκαρ, ἐπώφθητε καὶ
τούτου Συμβία, οἱ ἀγνότητι καὶ προσευχῇ, ἡλικίας
ὄντως ἐν ἀκμῇ δύσβατον, ὁδὸν καλῶς ἀνύσαντες, διὸ
ὑμῖν βοῶμεν πίστει·

Χαίρετε, θρέμματα τῆς Μελάνδρας·

χαίρετε, στέμματα παρθενίας.

Χαῖρε, τῶν Ὁσίων πυρσὲ Θεοσέβιε·

χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων αὐτοῦ σύζυξ σύναυλε.

Χαῖρε, ἄγαλμα σεμνότητος, Θεοσέβιε, λαμπρόν·

χαῖρε, σκήνωμα ἀγνότητος, Σύζυξ τούτου, ἱερόν.

Χαῖρε, ποιμὴν προβάτων, Θεοσέβιε θεῖος·

χαῖρε, λιμὴν παρθένων, Σύζυξ τούτου καὶ ὄρμος.

Χαῖρε, κανὼν εὐχῆς Θεοσέβιε·

χαῖρε, λειμὼν αὐτοῦ Σύζυξ πάντερπνε.

Χαίρετε, ἔρνη τῆς ἀπαθείας·

χαίρετε, εὐχή τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, ζεῦγος θειότατον.

Συναξάριον.

**Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου
Θεοσεβίου καὶ τῆς Συμβίας αὐτοῦ, τῶν ἐν Ἀρσινόῃ.**

Σέβας ὑπάρχεις Ὁσίων Ἀρσινόης,

Θεοσέβιε σὺν θείᾳ σου Συμβίᾳ.

Ὁ Ὁσιος Θεοσέβιος, ὁ ἐγκωμιασθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὁσίου
Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου, κατήγετο ἐκ τῆς
Μελάνδρας τῆς Ἀρσινόης καὶ ἦτο ἀδελφὸς κατὰ σάρκα
τοῦ Ἁγίου Ἀρκαδίου, ἐπισκόπου Ἀρσινόης. Ἐγγαμος ὢν
κοινῇ συνενέσει μετὰ τῆς Ὁσίας αὐτοῦ Συμβίας ἐν
παρθενίᾳ ἐβίωσαν. Βόσκων ὁ Θεοσέβιος τὰ αὐτοῦ
πρόβατα ἐν τοῖς λειμῶσι καὶ ταῖς νάπαις τῆς πατρίδος
αὐτοῦ ἀδιαλείπτως προσηύχετο καὶ μὴ φεισάμενος τῆς
νεότητος αὐτοῦ, τὴν σάρκα κατέτηκε νυχθημέροις
πόνοις καὶ ἀτρώτοις σκληραγωγίαις. Ὁμοίως καὶ ἡ

**Συμβία αὐτοῦ ἐν ἀγνείᾳ καὶ παρθενίᾳ διάγουσα
θεοπρεπῶς τὸ ζῆν ἐξεμέτρησε. Ἐκοιμήθησαν
ἀμφότεροι ἐν εἰρήνῃ.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου.**

*Ξίφει Τάραχος, Ἀνδρόνικος καὶ Πρόβος,
Ἦραντο νίκην, γῆν προβάντες ταράχου.*

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Δομνίνης.**

*Μέλη Δομνίνα καὶ περ ἐξαρθρουμένη,
Οὐκ ἦν ἀληθῆ πίστιν ἐξαρνουμένη.*

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Παρθενομάρτυρος Ἀναστασίας.**

Ἦγειτο λαιμοῦ τὴν τομὴν ἀσπασίαν,

ἢ καλλίνικος Μάρτυς Ἀναστασία.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἑβδομήκοντα Μάρτυρες,
ξίφει τελειοῦνται.**

Τέθνηκεν ἀνδρῶν ἑβδομηκοντάς ξίφει,

Θνήσκειν ἐτοίμων εἰ δέοι καὶ πολλάκις.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θεοδότου,
ἐπισκόπου Ἐφέσσου.**

Ὁ Θεόδοτος γήϊνον λιπῶν θρόνον,

τὸν λαμπρὸν εὔρε τῆς ἄνω δόξης θρόνον.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Μαλφεθᾶ, βέλεσι
τοξευθεὶς τελειοῦται.**

Οὐ μαλθακὸν τι Μαλφεθᾶ βλέπειν ἔχει,

τόξου κατ' αὐτῆς εὐτόνως τεταμμένου.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀνθίας, βληθεῖσα
εἰς πύρινον χάλκινον βοῦν, τελειοῦται.**

Εἰς βοῦν ἀπανθεὶς ἔμπυρον βεβλημένη,

ἐν οὐρανῷ δὲ λαμπρὸν ἀνθεὶς Ἀνθία.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἰουβεντῖνος
καὶ Μάξιμος, ξίφει τελειοῦνται.**

Ἰουβεντῖνος Μαξίμῳ τμηθεὶς ἅμα,

χορῶ συνήφθη Μαρτύρων σὺν Μαξίμῳ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰάσωνος,
ἐπισκόπου Δαμασκοῦ.**

Παθὼν Ἰάσων τὰς βάρεις καταστρέφει,

πύργους ἐγείρας ἀρετῶν πρὸ τοῦ τέλους.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρόμαχος
καὶ Διόδωρος, πυρὶ τελειοῦνται.**

Μάχου πρὸς ἐχθροὺς Ἀνδρόμαχε υρίου,

κἂν τοῦ πυρὸς σύνθησκε τῷ Διοδώρῳ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Οὐΐλφριντ τῆς
Ἰόρκης Ἀγγλίας.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Συμεῶν, τοῦ
νέου Θεολόγου.**

*Πρώην μὲν εἶχες γλώτταν ἀντὶ τῆς βίβλου,
Γλώττης δὲ ἀντί, σὴν ἔχεις ἤδη βίβλον.*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Ἀλαμάνων
τῶν ἐν Κύπρῳ· Βαλαντίου, Βαρλαάμ, Βαρνάβα τοῦ
μοναχοῦ, Βασιλείου ἐπισκόπου τοῦ Βαβατσινιώτη,
Γεωργίου τοῦ ἐπιτηδειώτου, Γεωργίου τοῦ
περαχωρίτου, Γεωργίου τοῦ Σαλαμάνου,
Δημητριάνου τοῦ ἐπισκόπου, Εἰρηνικοῦ, Ἐλπιδίου,
Ἐπαφροδίτου καὶ Ἐπίκτητου τοῦ θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς
ἀπελευθερώσεως τῆς πόλης τῶν Ἀθηνῶν ἐκ τοῦ
Γερμανικοῦ ζυγοῦ, ἐν ἔτει 1944, Σύναξις πάντων τῶν
ἐν Ἀθήναις Ἀγίων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἵπερύμνητος ὁμαίμων Θεοσέβιε ὑπαρχῶν Ὁσιε, τοῦ
Ἀρκαδίου σεπτοῦ, Ὑψίστου θεράποντος, καὶ
ἀρχιποίμενος, οὐρανόφρονος, τῆς Ἀρσινόης εἴληφας,
σὺν αὐτῷ στεφάνους δόξης.

Μακαρίζοντες τὰ θεῖά σου παλαίσματα πρὸς
ὀλοκλήρωσιν, καὶ ἀρετῆς ἀκραιφνοῦς, κατάκτησιν
στέφομεν, σὲ Θεοσέβιε, καὶ Συμβίαν σου, τὴν ἄμεμπτον
καὶ ἄσπιλον, ῥόδοις ὕμνων μυριπνόοις.

Νίκης κότινον ἐδέξω Θεοσέβιε παρὰ τοῦ Κτίσαντος,
ὥσπερ ἀγώνων τῶν σῶν, λαμπρῶν ἀντιμίσιον, καὶ
πρὸς σκηνώματα, δόξης πάμφωτα, ἀνῆλθες σὺν
Συμβία σου, τῇ Ὁσίᾳ στεφηφόρος.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὀλέτειραν τῶν πονηρῶν δυνάμεων Θεογεννήτρια,
καὶ τῶν ἀϋλων ἐχθρῶν, Σὲ πάντες γεραίρομεν,
ἐκδυσωποῦντές Σε, ῥῦσαι θλίψεων, καὶ πάσης
περιστάσεως, ἀλγεινῆς τοὺς Σὲ τιμῶντας.

ἴδῃ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Στῦλε ἀδιάσειστε ἀγνείας, εὐχῆς ἀσιγήτου νήψεως
συνέσεως, καὶ σκληραγωγῆσεως, τοῦ φθαροῦ σαρκίου
σου, ἐδείχθης Θεοσέβιε, Ὁσίῶν πρόβολε, τῶν φρόνησιν
ἐχόντων γερόντων, ἐν ἀκμῇ τῷ ὄντι, σῆς ἡλικίας
μάκαρ.

Ἦψος Θεοσέβιε πρὸς θεῖον, ἐπήρθης καὶ
δυσαντίβλεπτον συνέσεως, ὅθεν σὺν Συμβία σου, τῇ
Ὁσίᾳ ἤσκησας, ἐνθέως καὶ τὴν δύσβατον, ὁδὸν
ἐβάφισας, χρηστότητος ἀπάγουσαν Πάτερ, πρὸς τῆς
ἀφθαρσίας, τοὺς νοητοὺς λειμῶνας.

Μέμνησο ἡμῶν τῶν σὲ τιμώντων, καὶ μνήμην σου
ἐκτελούντων τὴν πανίερρον, σῶφρον Θεοσέβιε, τοῦ
σεπτοῦ ἀντάδελφε, τῆς Ἀρσινόης Ὅσιε, ἱεροφάντορος,
πανσόφου Ἀρκαδίου ἐν δόμοις, οὐρανῶν μεθ' οὔπερ,
εὐφραίνῃ αἰωνίως.

Θεοτοκίον.

Βήματα ἡμῶν Σαῖς ἱκεσίαις, κατεύθυνον πρὸς ζωὴν
τὴν αἰωνίζουσαν, Παναγία Δέσποινα, σταθηρὰ
ἰθύντειρα, ἀεὶ μακαριζόντων Σε, πρὸς ἀφθαρτότητα, ἐν
ἧ συγχαίρη Θεοσεβίῳ, καὶ αὐτοῦ Συμβία, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

ἴδῃ θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Ἰλεων ἡμῖν, ἀπέργασαι Κύριον, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου,
πόνους Θεοσέβιε, τοὺς νυχθημέρους, σαρκός σου
νέκρωσιν, ὑψοποιὸν ταπείνωσιν, καὶ νῆψιν Ὅσιε, σὺν
Συμβία, τῇ ἀπλῇ θεόφρονι, καὶ πανσέμνω σου Πάτερ
ἀοίδιμε.

Ἄπας εὐσεβῶν, ὁ σύλλογος γάνυται, τῇ θείᾳ δόξῃ
σου, Πάτερ Θεοσέβιε, καὶ ἀνακράζει, τρανῶς ἐκάστοτε,
περίλαμπρον ὠράϊσμα, καὶ θεῖον κόσμημα, Ἀρσινόης,
σὺν ἀγνῇ Συμβία σου, ῥῦσαι βλάβης ἐχθροῦ τοὺς
ἰκέτας σου.

Νόμοις τοῦ Θεοῦ, πειθόμενος Ὅσιε, γηϊνης φύσεως,
νόμους Θεοσέβιε, ἠρνήσω πάντα, καὶ ὡς ἀσώματος,
βιώσας χάριν εἴληφας, συγχαίρειν πάντοτε, σὺν ταῖς
ἄνω, Ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἀσκητὰ θεαυγές καὶ
ὑπέρολαμπρε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἀσκητῶν, παρθένων ὑπόδειγμα,
Θεογεννήτρια, χαῖρε θεῖον ἔκτυπον, ἐπιποθούντων,
βίου ἀγνότητα, χαῖρε Θεοσεβίου τε, καὶ τῆς θεόφρονος,
Ὁμοζύγου, τῆς αὐτοῦ πανάχραντε, Θεοτόκε
περίλαμπρον σέμνωμα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν θεῖον Θεοσέβιον, προφρόνως ἀνυμνήσωμεν, καὶ
τὴν αὐτοῦ θεόφρον, Συμβίαν ὡς παρθενίας, καὶ
προσευχῆς κειμήλια, καὶ πάνσεπτα σεμνώματα, τῆς
Ἀρσινόης κράζοντες· ζευγος Ὁσίων τὸν Κτίστην, ἡμῖν
ἄει ἰλεοῦσθε.

Θεοτοκίον.

Παρθένων ἀγαλλίαμα, καὶ ἀσκητῶν ὠραΐσμα, τῶν
ἐν ἀγνείᾳ βιούντων, Θεοκυῆτορ Παρθένε, τοὺς
λογισμοὺς διόρθωσον, καὶ τὰς ἐννοίας κάθαρον, τῶν
εὐλαβῶν προσφύγων Σου, καὶ ῥῦσαι πάντας Σοὺς
δούλους, τῆς τοῦ ἐχθροῦ ἐπηρείας.

Αἶνοι. Ἦχος δ' . Ἐδωκας σημείωσιν.

Μάκαρ Θεοσέβιε, τῆς Ἀρσινόης ἐκβλάστημα,
μυροβόλον καὶ τίμιον, ἀυτάδελφος Ὅσιε, τοῦ αὐτῆς
ποιμένος, καὶ ἱερομύστου, χριστομιμήτου καὶ σοφοῦ,
τοῦ Ἀρκαδίου σὺν τῇ Συμβίᾳ σου, τῇ σώφρονι
ἐνήσκησας, ὥσπερ ἀσώματος ἄνθρωπος, παρθενεύων
εὐχόμενος, νήφων καὶ κακουχούμενος.

Μάκαρ Θεοσέβιε, τῆς εὐσεβείας καὶ νήψεως,
θεοσμίλευτον ἄγαλμα, ἀκμῇ ἐν νεότητος, τῆς σαρκὸς
ὀρέξεις, θαυμαστῶς παρείδες, καὶ σὺν Συμβίᾳ σου
κλεινῇ, ὁδὸν ἀγνείας διήλθες ἄσμενος, διό σε
μακαρίζοντες, καὶ τὴν ἐτήσιον μνήμην σου,
ἐκτελοῦντες ἐν ἄσμασι, τοὺς καμάτους σου σέβομεν.

Μάκαρ Θεοσέβιε, φιλῶν ὡς ὄρνις φιλέρημος,
ἡσυχίαν τὰ πρόβατα, τῆς ποιμένης σου ἔβοσκες, ἐν ταῖς
ἐρημίαις, καὶ Χριστοῦ τὴν κλῆσιν, ἐν στόματί σου
ἀκλινῶς, προφέρων στέφος, θεόθεν εἴληφας, ἀφθίτου
ὠραιότητος, καὶ σὺν Χριστῷ κατηξίωσαι,
συνευφραίνεσθαι πάντοτε, ἐν τῇ ἄνω λαμπρότητι.

Μάκαρ Θεοσέβιε, σὺν τῇ Ὁσίᾳ Συμβίᾳ σου, μὴ
ἐλλίπης ἀείποτε, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον, δυσωπῶν
διδόναι, ἄμφω σοῖς ἰκέταις, σθένος καὶ ῥῶσιν καὶ ἰσχύν,
τοῦ μισοκάλου, ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα, πατῆσαι καὶ τὴν
δύσβατον, ὁδὸν βαδίσαι ἀγνότητος, ἢ καλῶς
ἠκολούθησας, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τοὺς ἐν τῷ γάμῳ ἀγνείας στήσαντας τρόπαια, καὶ ἀσκήσαντας θεοφιλῶς ἐν Ἀρσινόῃ, Θεοσέβιον καὶ τὴν αὐτοῦ Συμβίαν, ἐγκωμίων τοῖς ἄνθεσι καταστέψωμεν.

Οὗτοι γὰρ παρθενεύοντες καὶ σωφρονοῦντες, ποιμένοντες τὰ πρόβατα καὶ προσευχόμενοι, τῆς νεότητος ἀκμὴν ὑπερεΐδον, καὶ σαρκὸς ὀρέξεις καταπατήσαντες, ὡς ἄγγελοι ἐπὶ γῆς ἐβίωσαν, ὅθεν κοινωνοὶ τῆς Ἀγγέλων δόξης γενόμενοι, καὶ Χριστῷ παρεστῶτες, ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

αἱ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε, δι' ἧς ὁ λυτρωτὴς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὐς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρῴρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὁμοζύγων ἢ ξυνωρίς, εὐκλεῶν Ὁσίων,
Θεοσέβιε ἱερέ, σὺν τῇ σῇ ΣΥμβία, λαμπάδες παρθενίας,
αἱ πᾶσαν Ἀρσινόην, καταφωτίσασαι.